

שר הדתות לשעבר ומועמד הדתיים למשרת שופט בית-המשפט העליון, רקע ברגליו בכעס: "זוהי עלילה! קח את דברך בחזרה!"

ביגדי השיב לו, תוך מאמץ לרסן את עצמו: "ד"ר הרהפטיג, אני מבקש שלא תמ' שוך אותי בלשוני בדבר זה." חברי הכנסת, השרים, העתונאים ורבים מן האורחים ביצעו ידעו כי ביגדי צדק, וכי כהנתו השקופה התייחסה לרב הראשי אי"י זיק הלוי הרצוג (70) ולרב יהודה לייב מיימון (83), הנמצאים מזה זמן רב במצב גופני כזה, שאינם מסוגלים עוד לנסח מב' תבים של כמה עמודים. המשל העממי אומר כי לשקר אין רגלים. לעומת זאת יש לו, כנראה, ידיים להצביע בכנסת.

ספוגות

דור הארד

"אין מה לעשות בכפר הירוק, הכל הוכי' רע כבר", אמרו כמה מראשי מפא"י, שנש' אלו מדוע הם נוסעים לבתיהם הרחוקים, ואינם נשארים לדיונים שהתקיימו בשבת האחרונה בכפר הירוק. והיתה אמת רבה בדבריהם. כי ההכרעה העיקרית למה שעמד במרכז דיוניה של מפא"י בשבועות האחרונים, נפלה כבר ביום שישי בשיבת ה' מזכירות המצומצמת של המפלגה.

כאשר התכנסו ראשי מפא"י לפני שבו' עיים בכפר הירוק, עמדה במרכז הדיונים המחלוקת בין קבוצת הצעירים בראשותם של משה דיין ושמואל פרס, לבין הגוש, סיעת הותיקים במפלגה בראשה עומד שרגא נצר, עובר מחלקת הנקיון בעיריית תל-אביב, ש' הוא האיש החזק למעשה במנגנון מפא"י. כי ערב שנת הבחירות החלו אנשי קבוצת הצעירים לחשוש כי חוסר ייצוגם במסדרת המכריעים של המפלגה, עשוי למנוע מהם מקומות מכובדים ברשימות המועמדים השו' גות.

בסיום הכנס בכפר הירוק לפני שבועיים, סוכם כי עד לכנס הבא ידונו בצירוף חברים חדשים לזוכירות המצומצמת, שהיא המוסד הקובע במפא"י, בו שולט הגוש של שרגא נצר. אחד המועמדים לצירוף היה משה דיין. אולם כשהתכנסה המזכירות ביום שישי האחרון, היא דחתה ברוב של שבעה נגד שניים את הצעת הרחבתה. הגי' מוק היה פשוט: לא יתכן שאנשים שכל השנה לא היטו שכם לעבודת המפלגה, יבק' שו להצטרף למזכירות וחזקא עתה, ערב הבחירות, משה דיין נכשל. למתרת ניסה להסחת את כשלונו בטענה כי בין כה וכה לא היה מוכן להצטרף למזכירות.

עריפות למושכי קולות. אולם אלה שחשבו כי ההכרעה שנפלה ביום שישי היא הכרעה סופית — טעו. האיש שקם להת' מודד נגד קיטוחם של אנשי דור המורד ב' מפא"י היה דויד בן-גוריון. לביגדי היה שי' קול מוצק, מדוע יש לתת לצעירים לתפוס מקומות מפתח במפלגה. זה מומן דואג ביגדי להכנת דור של יורשים, אותם הוא רואה בדין, פרס וחבריהם. לדעתו הצבתם של אנשים כאלה בראש רשימת מפא"י כי מושכי קולות, עדיפה על זכויותיהם של הותיקים.

חברי מזכירות המפלגה, אשר דחו את צירוף דיין, ידעו היטב נגד מי הם נלחמים. הם ידעו כי ההצעה לשבח את הרמטכיל' לשעבר במערכות הפנימיות ביותר של ה' מפלגה לא היתה מיוסדת רק על ערכו של האיש, כי אם על העובדה שמאחריו עומד דויד בן-גוריון.

ההתיקים החליטו את החלטתם, ובאותה שעה עצמה ידעו כי הפרשה לא נסתיימה וכי ביגדי לא ירפה מנסיונו להשליט את נעריו על המפלגה. ואמנם יצא ביגדי השבת בכפר הירוק בהתקפה חריפה על הגוש של נצר, תבע לבטלו. אחרי התייעצות קצרה הודיע נצר על הסכמת חבריו ליתור על הגוש. כי למעשה לא היה זה ויתור כלל. הגוש ימ' שיך להתקיים גם הלאה, וחבריו יפעלו יד אחת נגד הצעירים המנסים לדחוק את מקומם, למרות שלא ימשיכו לפעול כגוף ארגוני.

היחידה שלא יכלה לשאת את לחצו של ביגדי לזכויות יתר לצעירי החצר שלו, היתה שרת החוץ גולדה מאיר. כשסיים ביגדי את נאומו, ביקשה היא את רשות הדיבור, הכריזה בקולה הנמוך הכרזה דרמטית: בתום כהונתה כשרת החוץ, היא תסרב לקבל תפקידים צבוריים בממשלה, כתגובה על יחסו של ביגדי לותיקים.

העם

ערכו של רצו

אין דבר הנוגע ללבו של יהודי באשר הוא שם יותר מאשר הסיכוי, כי תותר עליה המונית מהגוש המזרחי. שני רמזים בכיוון זה, ערכם כשלושה נאומים חוצבי להבות על משימות המדינה, בלוח-הערכים של השנור הציוני.

על כן פיור גם ראש הממשלה רמזים כאלה לרוב, בנאומו בכנס הפוסר למען מילחה העליה, שנערך באולם הבימה, לפני שבוע. כדי לעודד את האזרח להתנדב, כמעט והבטיח ביגדי כי בעתיד הלא-רחוק יעלו המוני יהדות הגוש המזרחי לישראל.

אם השפיעו הרמזים על לבות המותרמים, קשה עדיין לקבוע. אך בכיוון אחד כבר ברור כי היו לדברי ביגדי תוצאות. ולא דחא כאלה שיעזרו לממש את רמזיו. הגי' בו השבוע חוגים דיפלומטיים מן הגוש ה' מזרחי, באוני כתב הארץ: כברית-המועצות מתייחסים ברצינות רבה להצהרותיו של ראש-הממשלה בנידון זה — ביתר רצינות אולי מאשר בן-גוריון עצמו מייחס לדבריו הוא.

ישנם ארגונים. פירוש הרמזים, עד כמה שנראה לנו, אמרו, "הוא, כי במקרה הצורך לא ירתחו הציונים מלנסות לעודד עליה בלתי-ליגלית מברית-המועצות. אולם ידוע הדבר, כי החוק אינו מרשה כל פעילות ציונית, וכל שכן כל ארגון להעברת אורחי ברית-המועצות מחוץ למדינה."

אין צורך להיות מומחה לעניינים רוסיים, כדי להבין את האזהרה הטמונה בהמשך ההודעה: "נראה לנו, כי מר בן-גוריון לא היה מצהיר הצהרות כאלה, לולא היו לציר' גים הצלחות אחדות בענין זה. אולם ידוע, כי בברית-המועצות יש ארגונים מיוחדים, שתפקידם לספל בקבוצות הפועלות נגד החוק, ויש להניח כי ארגונים אלה יעסקו גם בעניין זה כראוי."

ראש ממשלת ישראל, אשר נשא את שם יהדות ברית-המועצות לשוא, יתכן והספיל שרשרת תגובות אשר אותה יהדות לא תרחה ממנה נחת. כי אסילו בנאומו הת' רמה, כדאי לזכור כי אם בעניינים מסוי' ימים דיבור בסלע, שתיקה היא באתר.

הכנסת

ידיים לשקר

אין בכך כל חידוש, שבעלי תפקידים רשמיים מסויימים במדינת ישראל משקרים. דוברי משרדים כבר קמו לא פעם והכחישו דבר אמת, או מסרו ביוזעין הודעת כוזב. המפקח הכללי הקודם של משרתת ישראל, לא ידע להבדיל בין אמת ושקר, בהעידו בסני בית-משפט, וברכרו הלך גם יוסף זינגר, אחד מפיקודיו הבכירים.

אך נדמה היה, כי לפחות בכנסת לא קנה השקר אחיזה. השבוע הסתבר כי הנחה זו תמימה ומטוענת. בתחילת דיוני השבוע, בוכוח צדדי לגמרי, הזכירה ח"כ אסתר רזיאל-נאר פרשה מימים עברו. היה זה בשלהי שלטון המנדט, כאשר משלחת אמי' הות גולי קניה התייצבה בחור הקבלה של מלון קסט'דן בתל-אביב, ביקשה לראות את הגברת גולדה מאירסון, חברת הנהלת הסוכנות היהודית, על מנת לבקש את הת' ערבותה לטובת הגולים.

שרת החוץ גולדה מאיר נטלה את רשות הדיבור, הצהירה כי לא ידוע לה על שום משלחת כזו. לעזרת ח"כ רזיאל-נאר הת' יצב ח"כ צ"כ יוסף ספיר. הוא סיפר כי באותו יום, לפני 11 שנה, קיים פגישה עם גולדה, בה נוכח גם ישראל רוקח. כצאתו מן הישיבה פגש את משלחת האמהות, נעתר לבקשתן להיכנס שוב אל גולדה ולבקש ממנה ראיין. הוא מצא את הגברת מאיר' סון מסובת לארוחת הצהריים. "זהו ביתי הפרטי", התרעמה גולדה, לדברי ספיר, "אני לא רוצה שיטרידו אותי כאן!" ספיר תירגם את הסירוב לשפה נימוסית והעבירו לאמ' הות.

עתה, לשמע הסיפור מפי ספיר, התרתחה גולדה מאיר, קראה לעברו: "זו אינה אמת!" ספיר החתיר מן העלבון הצורב.

"זוהי ערידה!" למחרת, שוב הילך השקר באולמות הכנסת. בתשובתו למת' והכחים, אחרי הודעת הממשלה על מינוי הרב טולידאנו לשר הדתות, טען ראש הממשלה דויד בן-גוריון כי נוצלה חולשתם הפיסית של כמה רבנים, כדי להחתימם על מכתבים לרב טולידאנו, לכל יקבל את. התיק-הממ' שלי.

ברגע זה קפץ ד"ר זרת הרהפטיג, סגן

אסף ותקווה

בצילום משפחתי, מתוך האלבום המשותף. השניים נולדו וחונכו בקבוצת משמר השרון, ולאחר שאסף סיים את שירותו הצבאי כצנחן והיה צורך במשלוח עזרה לישובי-הספר, התנדבו השניים, לעזרה. יותר באה משלחת ממשמר-השרון שהחזירה אותו למקום הולדתו. אני רוצה רק לציין בצער את הכתבה שהופיעה בעתון ערב אחד, לפיה ניתן היה להבין כי אסף רק נפצע, כאשר פגעו בו יריותיהם של הסורים, והיה מוטל במשך כל הזמן פצוע, מבלי שהוגשה לו עזרה. אסף היה ידידו, והיה אהוב על כולנו, היינו עושים כל דבר לו ניתן היה להצילו. לצערנו קרו הדברים אחרת. אסף נהרג מיד במקום כאשר נפגע. לו גם היה נמצא משהו על ידו, ממש באותו רגע, לא יוכל היה לעזור לו במאום.

בגונו למחרת ההפגנה, מנצלים ליה, טל וטלי את ה' טקס והסמט, מאלצים את עליה המ' טפלת לנדנדס בנדנדה כתמוז'שילשום.

המחלץ

ישראל פרידמן, חבר קיבוץ גונן ומחבר רשימה זו, היה אחד ממחלצי-הרועים. האש היתה נוראה, סיפר, אבל הרבה יותר נורא הרגשתי כאשר גילינו את אסף.